

Dosarul nr. 3ra-1553/19

3ra-150/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Sanduța)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malii, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Sanin împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Iuri Sanin cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de trei ani,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

c o n s t a t ă:

La 03 august 2018 Cristina Sanin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ și încasarea indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de trei ani.

În motivarea cererii de chemare în judecată a relatat că la 24 iunie 2016 s-a căsătorit cu Iuri Sanin, care din 16 august 2011 este angajat al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

La XXXXXX s-a născut fiul XXXXXX.

Salariul soțului nu acoperea cheltuielile de întreținere și de comun acord au convenit ca ea să se angajeze în calitate de vânzător, iar soțul să solicite acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului cu achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

Inspectoratul General al Poliției a respins cererea lui Iuri Sanin și s-au adresat în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 16 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-au declarat ilegale refuzurile și s-a obligat Inspectoratul General al Poliției să acorde lui Iuri Sanin concediu cu achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

Hotărârea a fost contestată cu apel și recurs de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Prin decizia din 16 noiembrie 2017 instanța de apel a respins apelul, iar la 18 aprilie 2018 instanța de recurs a declarat recursul inadmisibil.

Pe parcursul judecării cauzei a pierdut oferta de muncă, motiv din care soțul și-a reluat activitatea, solicitând verbal Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

Adresările verbale către reprezentanții Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind respectarea hotărârilor de achitare a indemnizației lunare pentru creșterea copilului în valoare de 30 % din cuantumul unui salariu nu au avut efect.

La 09 iulie 2018 s-a adresat Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu cerere prealabilă.

Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din 13 iulie 2018 s-a refuzat achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului în temeiul Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, ignorând astfel executarea hotărârilor judecătorești.

Cristina Sanin a solicitat anularea ca fiind ilegal refuzul din 13 iulie 2018 emis de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea acestuia la achitarea și recalcularea indemnizației lunare pentru creșterea copilului în valoare a 30 % din cuantumul salariului soțului Iuri Sanin.

Prin încheierea protocolară din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Iuri Sanin (f.d.46).

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată (f.d.49).

La 06 decembrie 2018 Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii din 28 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii (f.d.51).

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (f.d.100).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererea de apel declarată de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova este neîntemeiată.

Or, Cristina Sanin întrunește toate condițiile necesare-obligatorii impuse de legislația în vigoare pentru a beneficia de plata indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani de la locul de muncă al soțului, angajat al Inspectoratului General al Poliției din bugetul de stat.

La 20 noiembrie 2019, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii (f.d.120-125).

În motivarea cererii de recurs a indicat că prima instanță și instanța de apel au interpretat eronat normele de drept material.

Instanța a dat apreciere doar argumentelor expuse de Cristina Sanin, pe care le-a considerat întemeiate, însă nu a ținut cont și de argumentele invocate de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Conform art.43 alin.(1) al Legii 489 privind sistemul public de asigurări sociale, Casa Națională administrează sistemul public de asigurări sociale și gestionează bugetul asigurărilor sociale de stat prin contul unic trezorerial al Ministerului Finanțelor.

Astfel, organul competent în vederea stabilirii și achitării indemnizațiilor este Casa Națională de Asigurări Sociale, care administrează sistemul public de asigurări sociale și gestionează bugetul asigurărilor sociale de stat.

Prima instanță și instanța de apel au încălcat prevederile legale menționate, ceea ce denotă necesitatea casării deciziei contestate.

La 10 decembrie 2019 în adresa Cristinei Sanin a fost expediată copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 129), însă ultima nu și-a valorificat dreptul respectiv și nu au depus referință.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat

Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 29 octombrie 2019.

Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a recepționat copia deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 25 noiembrie 2019 (f.d.116).

În aceste circumstanțe, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova la 20 noiembrie 2019 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursurile depuse nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Sveatoslav Moldovan